

127166

BIBLIOTECA "A. A. STRA"
SIBIU

26

2988
- IUL. 2005

Anul II.

Ianuarie-Februarie 1932.

Nr. 15-16.

CUPRINSUL:

	Pag.
Balada, <i>Coșbuc</i> , arm.	1
Iubirea de copii la marile genii ale lumii, <i>Al. David</i>	2
Temeliile învățăm., (articol închinat dlui <i>Țoni</i>), <i>I. Mermezeu</i>	6
Cercetășia, excursiile și căminele tineret. din Germ., <i>Al. D.</i>	7
Puterea cuvântului, <i>V. Mărgineanu</i>	9
Psihologia configurației, <i>Virgil Mares</i>	11
<i>Lecții practice</i> , «Cei doi călători și ursul» <i>Gh. Ittu</i>	13
»Numărări dela 30-0 din 5 în 5» și »Hoțul», <i>Ioan Florea</i>	14-15
Noul subrevizor școlar, <i>Mihail Bogza</i>	17
† <i>Letiția Codea</i> , <i>Nicu Manea</i>	18
Problema muzicii rom., Walter Schland , trad. <i>El. Beisser</i>	19
Să înființăm »Banca Învățătorilor», <i>I. I. Mânduc</i>	21
O serbare școlară originală, <i>Asistent</i>	22
Mi-e dor, (poezie) <i>Emilia Ivașcoiu</i>	24
<i>Cărți, Recenzii</i> , Probleme de inspecție și Educ. nouă, <i>V. Cesarini</i>	25
Din publicațiile noastre, cronica mărunță, posturi vacante, ordine oficiale, dela administrație, etc.	

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: PETROȘENI, STR. FILIPESCU No. 3.

26986.

**Revista „Plaiuri Hunedorene“ apare lunar sub
conducerea unui comitet de redacție compus din :**

Sabin Jula — Simeria, președintele Asociației Învățătorilor,
A. Constantinescu — Hunedoara, v. președintele Asoc. Inv.,
Ioan Ciara — membru în Comitetul Asociației Învățătorilor,
Nicolae Crețu — Orăștie, membru în Comitetul Asoc. Inv.,
I. Morșun — Simeria, secretarul Asociației Învățătorilor,
Alexiu David — Petroșani, institutor.

Redacția : **AL. DAVID.** — Administrația : **GH. ITTU.**

COLABORATORII REVISTEI

Izabela Sandoveanu și Apostol Culea — București,
Olimpia Teodoru — Lugoj, **Victoria Popagoga** — Hunedoara.

Constantin Sporea, Victor Solomon, Elena Sporea, I. Mihai, N. Sporea și Iosif Stanca — Deva,
I. Măgură.

C-tin Stan și Petre Petrescu — Sibiu, **Vasile Lucașu** — Petroșeni, **Marin Biciulescu** — București,
P. Rusu — Tebea, **Alexiu David** — Petroșeni, **Sabin Jula și I. Morșun** — Simeria, **Nicolae Crețu** — Orăștie,
A. Constantinescu și Valeria Nemet — Hunedoara,
Ioan Baciu — Răcăștie, **Daniil Popescu** — Hășdat,
Pavel Popescu — Peștișul-Mic, **Pompeiu Hossu Longin** — Vulcan, **Sterian Ciucescu** — Ruda,
N. Roșca-Greci, G. Mironescu — Iași, **I. Bura, Pavel Lazăr** — Brad, **M. Butol** — Luncoiul-de-sus,
G. Enescu — Pitești și **N. Danielescu** — Deva,
Elisabeta Beisser Ghelar, Niculae Manea — Curpeni,
M. Bogza, E. Dan, Veronica Oana, Gh. Ittu, P. D. Cristea, V. Popa, Veturia Mărginean, Emilia Ivașcoiu, P. Sîmoiu, Gh. Fotescu, D. I. Băgescu, Gh. Beuran, Ion C. Florea.

Manuscrisele se vor trimite direct redacției.

Manuscrisele nepublicate nu se înapoiază.

ABONAMENTUL :

Pentru Corpul didactic și intelectuali Lei 100 pe an.
Pentru instituții și Comitete școlare Lei 240 pe an.
Costul unui număr Lei 10.

IN IULIE ȘI AUGUST REVISTA NU APARE.

PLAIVRI HUNEDOARENE

REVISTA ASOCIAȚIEI CORP. DIDACTIC
PRIMAR DIN JUDE. HUNEDOARA.
ORGAN DE CULTURĂ PROFESIONALĂ ȘI GENERALĂ.

Balada

Bezia de: S. Cosbuc.

Arm. de: x^x.

Allegretto.

Să-
ră-
șu-
eu de o na ma mă, sânt eu de o na cum : El ma'n ist mit
mind măștândă mă nă si ce i ole ca ma străns : sânt eu co pi ră

ola ta Sm zori ole ze pe dauă E ra să lă, măi cu ță
mi că să-mi fac din glu mă plăns.

eu glu ma și oă lac E ra oă țip ob zeo mic bu. Ce e ra nă fac

IUBIREA DE COPII LA MARILE GENII ALE LUMII

Una dintre cele mai înduioșetoare și mai înălțătoare scene din viața Mântuitorului Isus Cristos este, desigur, aceea pe care El a petrecut-o între copii. Galileanul, cu ochii plini de duioșie, obosise în cercul celor cari sorbeau învățăturile adevărului, de pe buzele Sale divine. Când ceata copiilor îl asaltează, apropiindu-se cu toată încrederea și nevinovăția de El, părinții și cei de față îi ceartă și vor să-i alunge spre a nu supăra pe blândul lor învățător.

Dar, El îi oprește cu acele cuvinte memorabile, cari străbat veacurile cu aceiași putere de emoționare ca și atunci când au fost rostite pentru întâia dată: „*Lăsați pruncii să vină la mine, că unora ca aceștia este împărăția cerurilor.*»

Iubirea arătată de Nazarineanul milos a inspirat atâtea predici cari au stors lacrimi de duioșie părinților din toate veacurile și de pe întreg pământul.

Bătrânul apostol al norodului rusec, Leon Niculaevici Tolstoi, aproape în toate operele sale literare a lăsat urme și mărturii prețioase de iubirea sa neșarmurită față de copil, pânăce această iubire se transformă în cea mai nobilă faptă a lui, Școala dela Isnaja Poliana, faptă, care l-a descoperit nunumai ca sentimental față de omul în devenire ci și ca pe un pedagog, cu originală concepție asupra educației noi.

În orice caz, nu se poate vorbi niciodată de iubirea curată și desinteresată față de prunci fără a ne gândi și fără a pomeni de magul nemărginitei stepe și a literaturii rusești, care spre bătrânețe și-a închinat credința, prospețimea și dragălaşenia marelui și necuprinsului său suflet, și-a oferit genunchii bătrâni: scaun și barba septuagenară: jucărie, spre desfătarea sufletească a copiilor.

Dar iată-l și pe celalalt mare scriitor și despicător al adâncurilor sufletești, pe Fedorovici Dostoiewsky, arătându-se în scrierile sale tot atât de legat și de îndrăgostit de nevinovăția sufletului copilăresc, ca și înaintașul său Tolstoi și ca și alți mari scriitori universali pe care-i vom cită, poate, în alte ocazii.

Nemai pomenind de aprecierile pe care la face marele gânditor și de scenele sfâșietoare din viața unor copii ce=i întâlnim în romanele sale „*Precocii*”, „*Umiliții și obidiții*”, cari singure ar fi destulă mărturie de marea dragoste și de mila lui imensă față de copii și în special față de copilul clasei sărace, vom lăsa mai jos, să urmeze câteva pasagii din romanul său »Idiotul« tradus de dșoara Zizica Pătrășcanu și de curând apărut în editura Culturii Românești, pasagii înălțătoare, din care se desprind și unele păreri ale sale asupra copiilor, cari păreri pot fi acceptate sau contestate, dar iubirea față de copii, ce se degajează din toate cuvintele și din întreagă lucrarea autorului nu pot fi contestate de nimeni!

Eroul romanului, prințul Muiskin, trăește într'un sat din Elveția, sub îngrijirea unui medic. Copiii satului imitând pe părinții lor și pe adulți își bat joc de o fată, ființă nenorocită și hulită de toată lumea, până și de preot în predica lui din biserică.

Prințul Muiskin spune copiilor toată nenorocirea fetei și atunci ei se căesc de persecuțiile contra sărmanei fete, încep să o iubească și îl iubesc și pe prinț. Iată ce zice el:

»Veneau adesea să mă găsească și totdeauna mă rugau să le povestesc ceva. Se vede că istoriseam bine, căci prea erau lacomi de povestirile mele, In urmă, începui să studiez și să cetesc, numai pentru a le împărtăși lor ceeace învățasem din cărți.«

In alt loc — »e o rușine să=i minți. Dealfel, adăugai, în ciuda precauțiilor voastre, vor ști ceeace vreți să ignoreze numai că le vor învăța într'un fel care le va murdări imaginația...«

Satul întreg în frunte cu preotul și cu învățătorul Thibaut se supăraseră pe prinț fiindcă într'atât își atrăsese iubirea copiilor, încât aceștia îl căutau mereu să le povestească și părăseau casa chiar fără știrea părinților spre a putea petrece împreună cu el.

Nu tăinuește nimic copilului.

»se poate spune unui copil tot. Ce m'a mirat întotdeauna, e ideia false pe care adulții și=o fac despre copii: ei nici nu sunt înțeleși de tații și mamele lor. Nu trebuie

ascuns nimic copiilor, sub pretext că sunt încă mici și că la vârsta lor trebuie să ignoreze oarecari lucruri. Ce tristă și nenorocită concepție! Și cât de bine își dau seama copiii că părinții lor îi iau drept neștiutori, atunci când ei înțeleg totul! Persoanele mari nu știu, că în afacerea cea mai grea, un copil poate da un sfat de o extremă importanță. Ah! Dumnezeuule când păsărica asta mică și frumoasă se uită la tine cu privirea fericită și încrezătoare, ți-e rușine să-ți înșeli! Li numesc păsărele, pentru-că păsărele sunt ceea ce-i mai bun pe lume.»

În altă parte.

»Și cum a putut să mă gelozească și să mă calomnieze, atunci când el însuși trăia cu copiii? *Aproprierea lor vindecă sufletul*»

Mai trebuiește vre'un comentariu la aceste vorbe sincere și rupte din adâncul sufletului? Cum se simțește toată vraja și căldura ce o simțește sufletul său numai gândindu-se la copii!

Ah, dacă fiecare educator ar fi la fel sau dacă, cel puțin, fiecare educator și-ar reaminti cât mai adeseori aceste cuvinte divine, vrednice de a ieși din gura unui apostol sau proroc!

Atunci, suntem siguri, bătaia cea atât de des și crud practică de unii n'ar mai face ravagii în câmpul sufletesc atât de nevinovat al copiilor!

»Sunt încântat de îndată ce pot să-mi regăsesc camarazii, și aceștia au fost totdeauna copiii, nu pentru-că eu însumi aș fi un copil, ci pentru-că mă simt atras de vârsta lor tânără. La începutul șederii mele acolo, când, rătăcind singur și trist, îi vedeam deodată ieșind sgomotoși dela școală, cu gențile mici și cu tăblițele lor, cu joaca, râsul, țipetele lor, tot sufletul meu deodată sbură la ei. Nu știu, dar simțeam o senzație de fericire neobișnuit de puternică, oridecâteori îi întâlneam. *Mă opream și râdeam de beatitudine uitându-mă la piciorușele lor mici, care alergau așa iute, la râsetele și lacrimile lor* (căci întorcându-se acasă după clasă, mulți găseau vreme să se bată, să plângă, să se împace și să se joace.) *Înainte acestui spectacol îmi uitam durerea*» Pe urmă, după ce s'a despartit de ei zice:

»Când am primit la Berlin câteva scrisori trimise de copii atunci numai am înțeles cât îi iubesc. Cât erau de triști când mă petreceau până acasă! O lună înaintea plecării mele, își luaseră obiceiul să mă petreacă: »Leon pleacă, Leon pleacă pentru totdeauna!« Ne întâlneam mereu în fiecare seară lângă cascada și vorbeam numai de viitoarea noastră despărțire. Câteodată copiii își regăseau vechea lor veselie, dar, în momentul când ne despărțeam mă strângeau tare în brațe, ceace nu făceau altădată. Când m'am dus să iau trenul, toți mă întovărășiră până la gară... Se forțau să-și stăpânească emoția, dar, cu toate că se abțineau, mulți fetițele mai ales, aveau lacrimi în glas.»

Tot atât de mult îl doare când se gândește la acel sistem de educație care conduce cu varga.

Prin contrast scoate și aici efecte pătrunzătoare până și în cele mai împetrite inimi.

»Ioan Petrovici spune (Marfei Nihitina) că: i-am reproșat sistemul ei de educație: *să lovești și să biciuești un copil bolnav, nu...*»

* * *

Acolo, însă unde Dostoiewski se întrece pe sine și unde creiază o pagină de literatură, ridicându-se la o înălțime neobișnuită, sunt pasagiile cu cari încheiem acest articol și cari credem că ar trebui săpate în aur sau în marmură și puse mereu sub ochii acelor pe mâna căror se lasă copii cu toată încrederea și novinovăția. Iată acest pasagiu de o inspirație divină;

»Pictorii reprezintă totdeauna pe Cristos în mijlocul a câtorva scene evanghelice: nu în felul acesta l-ași picta eu: în tabloul care mi-l închipui, el ar fi singur, — apostolii lui îl părăseau câteodată. N'ași lăsa cu dânsul decât un copil mic. Copilul s'a jucat lângă dânsul sau poate i-a povestit ceva cu nevinovăția vârstei lui. Cristos l-a ascultat, dar acum a rămas pe gânduri, cu mâna uitată pe căpușorul copilului. Se uită în zare, la orizont, în ochi i-se vede un gând mare: fața îi e tristă. Copilul a sfârșit de vorbit și stă cu cotul pe genunchii lui Cristos: cu obrazul rezemat în mână, își ridică capul și privește ațintit, cu aerul gânditor pe care-l au copii câteodată. Soarele asfințește...» ALEXIU DAVID.

TEMELIILE ÎNVĂȚĂMÂNTULUI

(articol închinat d-lui D. V. Toni).

Intr'un articol din No. 11 al rev. noastre, colegul I. Măgură scria în Sept. a. t. „Omenirea e chinuită de forțe elementare ca în cele dintâi veacuri ale existenței ei” și că „școala își deschide porțile... la răspândia unor vremuri, sguđuitoare de țări.” Și iată, nu au trecut patru luni de atunci și vedem cum elevi din părinți fără lucru și învățători neplătiți de 4 și 5 luni, cad la pământ, răpuși de mușcăturile foamei și de încolșirile frigului...

Expediții polare, pierdute în mijlocul oceanului de gheață și a nopții eterne, cu proviziile sfârșite și amenințați de fiare și de uriașe soiuri — mai sperează totuși că alte încercări temerare îi vor salva într'o zi oarecare...

Dascăl și elev român pier de foamea năpraznică în mijlocul mormanelor de grâu și a stocurilor abundente de bucate, pe cari le-a dăruit D-zeu din solul fertil al țării. Picioarele dascălului și ale elevului român au ieșit din așa numitele încălțăminte și gerul nemilos le roade încetinel — când animalele domestice cu pieile lor se dau de pomană negustorilor.

Dascălul român este nevoit a se retrage în pustie spre a trăi din rădăcini și a se învăli cu frunzele arborilor — când depozitele de îmbrăcăminte în lipsa de desfacere și de vânzare sunt pe punctul de a fi incendiate.

Când acest slujbaş al țării și al învățământului este lăsat în prada neîngrijirii mai rău decât un șomer și decât ultimul cerșetor — ce credință mai poate el avea în dreptatea orânduiriilor statului?! Ce calm și seninătate mai poate el avea în clipele de exercitare a înaltei lui datorii și misiuni?

Când dascălul și-au strigat amarul și durerea în lung și în latul țării, când au bătut la toate ușile și au solicitat ultimele ajutoare, ce se mai pot da unor oameni „sfârșiți”, dar nici o ureche să-i audă, nici o inimă să-i înțeleagă — atunci, nu mai este mirare, că învățătorii nu mai au azi, nici voga speranță, pe care o are expediția polară a unui Nobile sau alt cercetător îndrăzneț pierdut în câmpiile vecinicei zăpezi!

Deaceia învățătorii nu mai cred azi decât într'o minune mai presus de puterile perverse și pervertite ale oamenilor înrăiți.

Două forțe egal de puternice se mai luptă azi, în sufletul lor: resemnarea de a muri pe băncile școalei dându=și ultima suflare, îndemnați fiind de un patriotism morbid, sau într'un ultim spasm de elan vital, vor încercă să=și smulgă drepturile prin orice mijloace, mânați de un patriotism tot așa de puternic ca și celalalt, dar înfruntând riscuri de tot felul?

Timpul și împrejurările vor fi marii hotărâtori!

ION MERMEZEU.

CERCETĂȘIA, ESCURSIILE ȘI CĂMINELE TINERETULUI DIN GERMANIA

Cercetășia și excursiunile școlare ca și turismul tineretului german sunt atât de avansate, încât în zilele de sărbători și=se pare că întreg acest popor de peste 70 milioane locuitori, este un roiu în forfoteală, sau o imensă armată în mobilizare generală. În Dumineci și sărbători toată lumea călătorește, fie cu trenul, fie cu autobuzul sau alte mijloace de comunicație, fie pe jos, cum face cei mai mulți. Pădurile, văile, munții, toate regiunile frumoase sunt inundate de vizitatori și răsună de cântecele vesele, din gură sau instrumente, ale excursioniștilor.

Dar pentrucă să se poată pune pe drumuri și în mișcare atâta amar de lume e nevoie de mijloace de comunicație, de liniile ferate extraordinare pe care le are Germania, de trenurile ei rapide și dese, este nevoie de cămine de adăpost și de confortul necesar turismului.

Confortul încă nu lipsește. Țara întreagă este împănată la orașe ca și la sate, la munte, la câmpie ca și pe marginea apelor sau mărilor — cu niște case' de adăpost — cămine numite „*Jugendherberge*” sau „*Jugendheimen*” în cari turiștii sau cercetașii găsesc un pat cu bun așternut, odăi curate spălătoare cu apă caldă și rece, băi, dușuri, cantine, bucătării cu aparate de încălzire cu gaz sau curent electric, unde fiecare poate să=și gătească singur de ale mâncării din ce aduce cu dânsul. Mai sunt apoi biblioteci cu săli de lectură și cărți dintre cele mai bune precum și alte mijloace de distrație.

Pe culoarele acestor cămine sunt diferite inscripții educative. De pildă: *Totul e permis aici ceea ce nu supără pe alții!* Fu=

matul e oprit cu desăvârșire. Într'o aripă sunt fetele în alta băeții. Conducerea căminelor tineretului scoate o serie de reviste cari poartă titlul „*Die Jugendherberge*” și care se trimite celor peste 160.000 abonați (aceasta numai în partea vestică a țării, în alte părți, sunt altele.)

Astfel cutreeră ei toate părțile țării, având la îndemână toate mijloacele posibile și încurajarea cea mai desăvârșită de sus, dela guverne.

După război și mai ales în timpul din urmă toate cazarmele rămase goale (fiindcă Germania are acum foarte puțină armată) cu mici cheltueli au fost transformate în astfel de cămine. În orașele mari sunt așezate mai cu seamă la centru. În ele, se primesc orice excursioniști fie germani, fie străini, trebuiesc numai anunțați.

Profesorii secundari, învățătorii școlilor primare pornesc cu clase întregi în excursiune, făcându-li-se mari reduceri la tren și în toate părțile și după astfel de excursii, învățătorii primesc anumite premii în bani și recompense.

Cât de mult este ajutat prin aceasta învățământul și cum se fortifică rezistența trupezască a elevilor. Iși oțolesc voința și își câștigă istețimi cari fac din ei un tineret, vîguros, gata în orice moment, înclinat la jertfă și iubitor de pământul călcat de atâtea ori.

Indrumare, cu adevărat cuminte și sănătoasă, a tineretului!

Am văzut tineri cari iau trenul electric Berlin—Potsdam, iar aci scot din sac, luntrea de cauciuc și scheletul ei de lemn, o în-tind în 5 minute, o pun pe canalul Spree și vâslesc înapoi la Berlin, întorcându-se pe apă. Alții se duc la Rin, Dunăre, Elba, pe Wesser sau Oder și plutesc astfel săptămâni întregi.

Astfel frumșețile țării sunt vii și gustate de toate lumea.

Nu rămâne colț necercetat, iar tineretul crește zdravăn, cu sufletul scaldat, în suflul grandios al naturii și în poezia eternă a țării lor.

AL. D.

LUMINIȚE

„Dacă lumea trece printr'o epocă critică”, dacă „Europa e atât de bolnavă” „noi credem cu tărie că un singur lucru poate produce regenerarea umanității sfeite: și aceasta este educația tineretului”.

Ad. Ferrière

PUTEREA CUVÂNTULUI

Se știe că un cuvânt este întrebuițat pentru reprezentarea spirituală a anumitor realități. Realitățile fiind materiale și spirituale, cuvântul este întruparea lor abstractă. El se adresează mai întâiu intelectului și, numai apoi, părților afective și voliționale. Relația ce există între cuvânt și realitatea pe care o întrupează, este în general, în funcțiune de suflet și ca atare, foarte subiectivă, variind dela individ la individ. Aceste variații sau mici schimbări în traducerea realităților, se efectuează în intelect și în afectiv, mai ales. Iar forța prin care cuvântul isbutește, întâiu, să ne apropie mai mult, de realitatea adevăr, a doua oră, să se creeze ca suport de inerție sufletească; vom numi-o, puterea cuvântului. În cele ce urmează, vom schița variația și efectul ei, precum și cauzele ce le determină. E necesar pentru aceasta, să stabilim următoarea diviziune:

Realitatea, înainte de a ji cuvântul ce o întrupează;
Realitatea întrupată în cuvânt și;
Capacitatea subiectivă, sufletească, de asimilare a realității întrupate.

Făcând o trăsătură de unire între cele fixate în prima și a treia frază, obținem așa zisul raport al cuvântului, la suflet; sau mai precis, corespondența dintre aceste două.

Evident, sunt infinite realități pentru care nu există formă abstractă, concretizată în cuvânt. Adică, realități fără simbol spiritual; fără haina ce se chiamă cuvânt. Așa de exemplu: un superlativ al unei stări sufletești, care nici ea însăși n'are expresie. Consider foarte importantă această constatare. Întâiu pentru-că o asemenea situație nu poate dura la inf.nit, decât atât timp cât în suflet se produce procesul de creație a acestei forme a adevărului, care este cuvântul. A doua oră, pentru-că această formă imperfectă, în neconținută funcțiune de suflet, nu numai de realitatea pe care o întrupează, siluește realitatea adevăr. Și în al treilea rând, pentru-că, cuvântul fiind efectul unei necesități create de realitate, spre întrupare. Corolarul acestora este evidența că, nu există cuvânt, care să represinte minciuna; deoarece cuvântul fiind forma realității adevăr, creat prin necesitate; minciuna fără cuvânt e inexistentă, prin faptul că orice realitate poate exista și fără cuvânt. Deci minciuna nu poate fi o realitate.

Concludența acestora este că, cuvântul nu poate fi creator de realități, ci numai tiparul lor spiritual și el nu este realitate decât atunci când se serie ori se vorbește. Proba ne-o dau multele cuvinte dispărute. Să nu interpretăm greșit faptul că, dacă cineva prin mijlocirea vreunui cuvânt nou, ne face să avem impresia unei realități create de acest cuvânt, să însemne că însuș cuvântul este creatorul acelei realități. Nu. Cuvântul este, în acest caz, pur și simplu, aducătorul la realitate, acestor existente deja.

Pentru plasticizarea acestei afirmații, vom aduce ca exemplu, volumul „Darurile pământului” ale lui Nichifor Crainic. Cine răsfoiește acest volum de poezii, va afla cuvinte care provoacă sentimente pe care niciodată nu le-a avut. La aparență deci ar rezulta că, sentimentul nou ar fi creația acestor cuvinte. De fapt, cuvintele sunt provocătoarele celor existente, — în acest caz — ele sunt forma prin care un adevăr ori o realitate, se face cunoscută.

De aici însă rezultă rolul extraordinar al cuvântului. Descoperirea, sau actualizarea continuă a realităților, care este nu numai în legătură cu capacitatea de asimilare sufletească; ci implică și diferențierea lor criteriul de diferențiere fiind gradul necesității prin care, o realitate se întrupează. De aici apoi, pătrunderea personală. Așa spre ex.: sentimentul (ne mai avut) e provocat printr'un cuvânt, înseamnă că, cine a pus în funcțiune acel cuvânt a fost descoperitorul realității, exprimate prin cuvântul ce i-l datorim în cazul nostru prezent și fără de care n'aveam încă actuală, realitatea ce reprezintă.

Dar mai înseamnă că, relevatorul realităților, (prim cuvinte noi) are tocmai acest merit, care se integrează ca element de bază în evoluție. De aici, apoi, ierarhizarea valorilor sociale.

Se vede deci, că această clasificare este făcută de natura însăși sau de D=zeu. Se mai vede că puterea cuvântului se identifică în definiția de mai sus. Circumstanțele care relevă puterea cuvântului sunt numeroase și extrem de variate. Nu este locul a-le discuta aici, pentru că ele sunt tot atât de felurite, ca și oamenii și, pentru că atât variația cât și efectul, trebuiesc căutate în diferențe pe care Dzeu le-a stabilit.

V. MĂRGINEANU.

PSIHOLOGIA CONFIGURAȚIEI

Secolul al XIX-lea, în care frământările științifice desfaceau prin metoda analitică un obiect în ultimele lui elemente, căută în psihologie, ca și în științele fizico-chimice mai ales, elemente constitutive, ale fenomenelor sufletești. S'a ajuns prin acest mijloc, la rolul simțurilor. Empiriștii englezi spuneau: »Nihil est in intellectu quod non primus fuerit in sensu. »Ultimele elemente sufletești sunt senzațiile. Un fenomen psihic este o serie de senzații, viața sufletească toată, este o înlanțuire de senzații, cari se asociază după anumite legi, — contiguitatea, în timp și spațiu, asemănarea.

În opoziție cu teoria asociaționismului, s'a născut teoria formei sau configurației, ai cărei premergători sunt Erenfers și Wertheimer. Ei știu că excitanții izolați, acești factori obiectivi, nu au atâta importanță cât complexul în care=i prindem, fiindcă fenomenele sufletești nu sunt numai suma elementelor senzații, ci la acești factori se mai adaogă ceva din eul nostru, anumite forme de natură subiectivă.

1. Organismul nu prinde excitații izolate, ci totalități, excitanții îi grupează în configurații.

2. Părțile pe cari le distingem în totalități, nu sunt independente, ci se influențează reciproc.

3. Însușirea elementelor depinde și derivă dela însușirea totului.

În genere, esențialul în psihicul nostru nu este ceva static, ci o desfășurare continuă, — ceva dinamic, — deci totalitatea ca primordial, iar funcțiunile parțiale, în dependență de această totalitate.

Aplicarea teoriei configurației la evoluția vieții psihice o face Koffea. El studiază reflexul și instinctul.

După teoria asociaționistă, reflexul este cea mai simplă legătură între, un neuron sensibil și unul motor, iar instinctul este înlanțuirea într'o anumită direcție a unei serii de reflexe, el fiind un compartament moștenit.

Contrar acesei teorii Koffea demonstrează, că instinctul este un compartament total și unitar, reflexele fiind considerate ca derivări din instincte. Existența instinctului, este dată în organism, dar pentru a se manifesta este ne-

voie de mediul ambiant, situația externă fiind în strânsă legătură cu starea de apetit. Școala configurației caută să scape de exagerările direcției vitaliste, care consideră organismul ca singurul suport de explicare. Ea ține seamă că viața este o interferență între organism și mediu, deci având ambii factori în centru, pentru a o menține într'un echilibru armonic.

Köller, găsește oă și în fizică și fiziologie, fenomenele se prezintă în configurații. El demonstrează că:

1. Procesele fiziologice, cari corespund proceselor psihice nu sunt sume de excitații ci totalități, procese structurate.

2. Formele fiziologice, sunt de natură electrică și le găsim în domeniul fizic. De altfel, în fizică Lorentz arată ca adevăr evident, că un conductor electric formează ca un câmp electric, o formă universal — cauzal — coerentă. Sistemele fiziologice, sunt în ultimă analiză, de natură fizică.

Caracterele configurației se verifică și în domeniul patologic.

S'au luat două cazuri: cecitatea psihică și hemianopsia. În cazul orbirii psihice bolnavul nu înțelege obiectele prea complicate, sau desenele în perspectivă. Nu percepe figurile formate din puncte. Scrișul și desenul se bazează pe memoria cinestezică. Cecitatea formelor nu este o reducere la o diversitate de senzații fără unitate, ci o degradare a formelor într'un sens haotic.

În hemianopsie, bolnavul are numai jumătate din retină sănătoasă, cealaltă parte nu funcționează. Dacă pe partea sănătoasă se va arăta o parte dintr'o figură regulată, această figură va fi completată înspre partea oarbă. Fenomenul se explică prin legea întregirii configurației. Noua teorie are o importanță deosebită în pedagogia practică. Asociaționiștii, plecau dela elemente simple, unitatea lor de lucru fiind atomul. Meritul specific al configuraționiștilor, este de a pleca dela un organism unitar într'un mediu complex. Ei caută să clădească o nouă psihologie obiectivă, bazați pe realitatea dată, care nu este o totalitate sumativă, ci unu tot unitar. Pentru configuraționiști, părțile obținute prin analiză sunt elemente obținute prin

abstracție. Școala configurației are ca punct de plecare fenomenele psihice, dar ea nu mai e specifică faptelor psihice, fiindcă o găsim și în alte domenii.

Pe măsură ce domeniul configurației se mărește, ajunge la o formă metafizică și pierde specificitatea.

VIRGIL MAREȘ.

LECȚII PRACTICE

CEI DOI CĂLĂTORI ȘI URSUL (clasa III-a)

Ținta. Astăzi, vom vorbi despre pățania a doi călători cu un urs.

Analisa. Cum poate să călătorească cineva? Ce este ursul? Care dintre voi ați văzut urs? Câți urși erau acolo? Ce făceau ei în circ? R. Jucau, săriau se legănau. De ce culoare erau? Cam cât erau de mari? Cum erau acești urși, ascultau ei de îngrijitorii lor? Ce credeți voi, toți urșii sunt așa de blânzi și de ascultători ca aceștia? R. Nu. Cum sunt aceștia? Unde trăiesc? Cum sunt aceștia și ce culoare au? Cu ce se hrănesc?

Ce ar fi putut să pățiască cei doi călători și ursul? (Presupuneri.) Să-i omoare, să-i mânânce sau să se ia după ei. Dar ursul ce-ar fi putut să pățiască? Să-l prindă, să-l împuște etc. Ascultați!

Sintesa. »Doi prieteni călătoriau împreună. Umblând ei așa prin munți, odată le-a ieșit în cale un urs, etc...«

Deschideți cărțile la pag. 33 și ascultați cum cetesc eu:

Care dintre voi ar putea să cetească așa după cum am cetit eu? 2-3 elevi mai buni cetesc odată bucata iar învățătorul va pune întrebările necesare asupra cuvintelor neînțelese și asupra cuprinsului.

Aprof. în materie. Cum călătoreau cei doi prieteni? Pe unde au umblat ei? Umblând ei prin munți, odată, cine le-a ieșit în cale? Când a zărit ursul unul dintre ei ce-a făcut? În loc de zărit, cum am mai putea noi zice? Dar în loc de tovarăș? Dar celalalt văzându-se părăsit și fără nici o scăpare ce făcu? Cum s'a prefăcut? Ce-a făcut ursul apropiindu-se de el? De ce și-a ținut răsufllarea? Ce a crezut ursul despre el? După ce s'au văzut ast'

fel scăpați ce face omul, care s'a suit în arbore și ce-l întreabă pe cel ce rămăsese jos? Și acesta ce ia răspuns?

Aprof. etică. Despre cine este vorba în bucata aceasta de cetire? R. Despre călători și urs. De a cărui faptă vă place? R. De a călătorului, care s-a trântit jos și de a ursului. De ce? R. Pentru-că n'a fost fricos, a fost curajos, De urs, pentru-ce? R. Fiind-că a ascultat numai cu urechea la călătorul, care s'a trântit jos și nu i-a făcut nimic. Pentru-ce nu vă place fapta celui alt? R. Pentru-că, fiind pretinul său, la nevoie, l-a părăsit. Așa dar cum putem zice despre acesta, ce fel de prieten a fost el? R. A fost necredincios. Cum a mai fost el? R. Neadevărat și n'a ținut la prietinul său.

Asocierea. Mai cunoașteți voi prieteni, pretine sau niște tovarăși, cari n'au ținut unul la altul? R. Adela, fiica unui om de seamă din capitală la țară. Cine a venit odată la ei să se joace? R. Froza, copila unui vecin. Cu cine mai eră Adela? R. Cu sora ei Marta. Cum s'a purtat Adela față de Froza? Dar Marta cum s'a purtat cu Froza? Ce ziceau fetele despre Adela? Cine ar mai ști să-mi spună vre'un exemplu, unde pretinii au ținut unii la alții. Ce s'a întâmplat odată cu Tudor? Ce face Andreiu? Ce i-a dus? Cum erau acum cei doi prietini și ce făceau de bucurie? Se iubeau ei unul pe altul? Bine au făcut? Dar cei doi prietini din bucata de cetire pe care am citit-o azi? R. Nu! Cine s'a mai purtat așa?

Sistemizarea. Prietinul adevărat la nevoie se cunoaște.

Aplicarea. Cine este prietin adevărat? R. Acela care ne ajută și ține mult la noi. Ce face așa dar adevăratul prietin când ne aflăm în năcaz? R. Ne ajută, Dar noi cum trebuie să ne purtăm cu el? R. Tot așa.

Să știți, că adevăratul prietin se bucură de bucuriile prietinului său și se întristează de năcazurile și suferințele lui.

Ascultați să vă mai citesc eu încă odată bucata de cetire »Cei doi călători și ursul« voi urmăriți bucata de cetire ca pe oara viitoare să o știți ceti așa de frumos cum o cetesc eu.

GHEORGHE ITTU.

„NUMĂRĂRI DELA 30—0 DIN: 5 în 5.”

a. Ascultarea lecției vechi. (Numărări din 4—4).

I. *Pregătirea.* Până la cât am învățat să numărăm? (30).

Să-mi numere X. din 5 în 5 înainte până la 30. (5—10—15...)

Să-mi numere Y. din 4 în 5 dela 30 înapoi (30—26—22...)

Anunțarea. — Fiți atenți! Astăzi vom învăța la aritmetică ceva nou!

II. *Predarea.* Ce-am eu aici copii? (bețișoare.) Câte bețișoare am? (nu știm.) Atunci, să le numărăm! (Se numără o chită.) Câte am în chita aceasta X.? (10.) Dar în aceasta? (10.) Și'n asta? (10.) Atunci, câte bețișoare am de toate? (30.) Dacă din 30 de bețișoare nu luăm nici un bețișor, câte bețișoare mai rămân Z.? (30.) Atunci, $30-0$, cât face N.? (30.) Să zicem cu toții! Să spună Y. ca să scriu și eu la tablă. $\langle 30-0=30 \rangle$ Scrieți și voi pe tăblițe! — Câte bețișoare am eu aici D.? (30.) Ce-am făcut eu acum N.? (Ați luat 5 bețișoare.) Din câte bețișoare am luat eu 5? (30.) Și câte au mai rămas X.? (25.) Atunci cât fac 30 de bețișoare fără 5 bețișoare N.? (25.) Ce-am eu aici? (bile) Câte am Y.? (nu știm.) Le numărăm și se procedează ca mai sus. Cu celelalte se procedează la fel.

30—0=30. III. *Asocierea.* — Să cetească X. pe tablă. Să 30—5=25. cetească Y. pe tăbliță. (Se șterg scăzătorii.) Să ce-25—5=20. tească N. acum. (Se șterg descăzuții.) Să cetească 20—5=15. C. acum. Altul. Altul. Ce numărătoare este aceasta 15—5=10. D.? (din 5—5.) Cum sunt așezate numerile aici? 10—5=5. (unela sub altele.) Dar la numărătoarea cu 1, 2, 3, 5—5=0. cum erau așezate X.? (în rând.) Să le așezăm și pe acestea la fel! Ce număr e întâiu N.? (30.) Unde-l scrim X.? (pe tablă.) Scrieți-l și voi pe tăblițe. Pe cele care nu le auzim le tăem. (Fac și copii pe tăblițe la fel.) Se lucrează la fel până la 0. Să cetească unul!

30———25———20———15———10———5———0

Ce fel de numărătoare este aceasta X.? (5—5) Dela cât la cât? (30—0.)

IV. *Generalizarea.* — Ce 'nvățăm azi Y.? (Să numărăm din 5—5 dela 30 la 0.) Să mai spună și N. Altul!

V. *Aplicarea.* Numără câțiva copii în fața clasei. Se dau probleme.

HOȚUL (clasa II=a)

I. *Pregătirea.* — Element apercceptiv. Copiii, pentru-ce părinții voștri înainte de a se culcă, au grije ca să ncuie poarta și ușile camerilor? (Pentruca să nu între hoții și să fure). Dar hoților le merge bine întotdeauna? (Nu, câteodată sunt prinși).

Anunțarea. — Fiți atenți! Astăzi vom citi în cărțile voastre despre întâmplarea unui hoț. Deschideți cărțile la pag. 19.

II. *Predarea.* a. *Intuirea tabloului.* (Dacă se află pe prima pagină).

b. *Cetirea model.* (Se face de către propunător.)

c. *Cetirea logică.* (Se face de către copiii cei mai buni.)

d. Ceteșc copiii prima pericopă, odată cu aceasta făcându-se și explicarea cuvintelor neînțelese. (Analiza logică)

e. Reproducerea liberă a pericopei și scoaterea ideii principale. (Nu se scrie pe tablă).

f. Ideia scoasă din prima pericopă:

»Sosirea ursarilor la han.«

La fel se procedează și ce pericopa a doua.

g. Ideia din pericopa a doua:

»Căderea hoțului în ghiarele ursului și scăparea lui de către oamenii dela han.«

Cine poate să-mi spună despre ce vorbirăm întâiu? (prima idee scoasă din prima pericopă.)

Dar mai în urmă? (a doua idee din pericopa a II-a.)

h. Reproducerea liberă a întregii bucăți. (Dacă nu se poate, ea se face prin întrebări conducându-ne după ideile principale).

III. *Asocierea.* (Rezumat). Ce-au făcut doi ursari într-o noapte? (S'au dus să doarmă la un han). Și ce-au făcut cu ursul? (L-au închis în cotețul porcului). Și peste noapte ce s'a întâmplat? (A venit un hoț să fure porcul). Peste ce-a dat el acolo? (Peste urs). Și ce i-sa'ntâmplat? (A fost prins). Ce fel de faptă a vrut el să facă? (rea). Și cum ia mers? (rău).

III. *Generalizarea.* — Atunci, țineți minte: »Când faci rău, rău găsești.« (Repetă mai mulți elevi).

V. *Aplicarea.* Ce fel de faptă spuserăm c'a făcut hoțul? (rea). Și cum i-a mers? (rău). Ș'atunci, ca să ne meargă bine'n viață, ce fapte trebuie să facem? (fapte bune). Și pentruca s'avem tot ce ne trebuie, ce trebuie să facem? (să muncim). Da, copiii, trebuie să muncim, fiindcă a fură, e lucru foarte rușinos, hoții fiind pedepsiți și de oameni și de Dumnezeu.

Deschideți cărțile.

i. *Cetirea estetică.*

IOAN C. FLOREA

NOUL SUBREVIZOR ȘCOLAR

Nu este vorba numai de persoana noului subrevizor de Hunedoara, ci și de cea ce așteptăm noi toți dascălii depe întinsul acestui județ dela noua reformă, ca și dela persoana care întruchipează reforma.

Min. Instrucțiunii, la dorința noastră repetată într'atâtea congrese, a instituit examenul de subrevizori.

A avut în vedere un scop idealist și altul practic :

Să ajungă în fruntea județelor personalități selecte, proeminente, cari să poată purta răspunderea îndrumării culturii, să împace învățătoria care cere de atâta vreme să fie condusă de învățătorii cei mai pricepuți, recrutați după merite profesionale și nu politice. Să se recruteze deci din sânul dascălimii organele ei de control, nu din cluburile politice.

*Ce s'a realizat prin examenul instituit ? Implinitu-s'a dorința noastră integral ? Realizatu-s'a dezideratul nostru așa cum l-am cerut ? **Nu !***

Noi am cerut merite profesionale, examenul a pretins numai cunoștinți. Examenul a fost pur teoretic. N'a cerut nici cel puțin vechime în învățământ. Nemaipomenit ! Tineri cu școala de aplicație, cu secția pedagogică dar, cari n'au condus nici o școală cu un singur post, azi conduc și îndrumează cultura într'un județ.

Cât de ideal ar fi fost examenul dacă li s'ar fi cerut candidaților vechime, grad, merite, concepții personale verificate și aplicate de dânsii în practică și apoi cunoștinți.

Un astfel de revizor poate face inspecții, poate da îndrumări și n'are frică de compromisuri. El este chintesența culturii învățătoresci, este idealul către care trebuie să tindă toți ceilalți colegi conduși. Autoritatea sa este garantată. Forțele culturale ale județului sunt grupate în jurul său, sunt direcționate și animate de el. Controlul astfel se bazează pe autoritate morală, pe superioritate și se poate exercita chiar numai din birou : Revizorul este pilda vie, este îndreptarul activității fiecăruia . . .

Aici se poate vedea răsunetul psihologic stârnit de „schimbarea Domnilor” în sufletul condușilor. Fiecare are un ideal, fiecare vede împlinirea idealului său, care este al tuturor, în schimbarea conducătorilor. Dar cu cât mai mari sunt nădej-

dile, cu atât mai dureroase și mai amare sunt desamăgirile. Invățătorimea română este bântuită de multe neajunsuri. Sufletul ei este strâns ca în clește de neajunsurile materiale. Revizorul care nu-și pune toate puterile în înlăturarea acestor mizerii materiale, acela nu poate aștepta nimic de preț de la învățătorii din județul condus. Iată numai câteva din problemele cari trebuie să și le pună din primul moment un revizor școlar. Numai prin rezolvarea lor se valorifică calitățile sale.

În cazul nostru cred că suntem mai norocoși ca alții. Calitățile, experiența și cultura dlui subrevizor I. Dogaru ne fac încredători în viitor și ne sunt cea mai bună garanție. Dsa, după expresia Dlui N. Iorga, deși aproape „moșneag” — dar dintre cei de cumpărat; nu de vândut — pe lângă celelalte neprețuite calități posedă și o tinerească energie.

Li urăm hui venit în județul nostru și spor la muncă întru rezolvarea cât mai echitabilă a tuturor problemelor dăscărești și culturale de aci.

Aninoasa.

MIHAI BOGZA

MUCENICII DĂSCĂLIEI

† LETIȚIA CODEA

Nu văzuse decât 22 primăveri și harnica colegă Letiția Codea și-a dat sufletul în mâinile AtotPuternicului în ziua de 3 Ianuarie a. c.

Modestă și virtuoasă în purtări, pentru consăteni și pentru toți cunoscuții, eră simbolul bunătății și a-l datoriei! În școală promitea foarte mult.

Primul an de învățământ l-a făcut în comuna Cerul-Băcăinți, anul fatal care i-a sdrucinat sănătatea, muncind într'o comună lipsită de orice mijloace de trai și într'o sală de clasă prost întreținută și puțin încălzită iarna. În Șibot, a funcționat abia un an și jumătate, fiind exemplul de muncă și perseverență pentru colegi. Micuții ei școlari și cunoscuții au plâns-o până la mormânt!

Transmitem părinților și școalei îndoliate viile noastre regrete și păreri de rău. — În ceruri va fi printre cei buni!

NICU MANEA *inv. dir.*

PROBLEMA MUZICII ROMÂNEȘTI

WALTER SCHLAND

Muzica românească n'are trecut. În afară de muzica populară, a cărei frumusețe poate încă nici azi nu este pe deplin prețuită, nu s'a păstrat nimic, ce ar însemna o oarecare valoare. Aceasta însă nu înseamnă lipsă de talent, deoarece tocmai frumusețea muzicii populare românești este dovada talentului creator și original. Muzica poporană românească nu reprezintă un întreg unitar, ci mai multe, stiluri diferite între ele, formează tabloul larg a muzicii românești.

După înflorirea economică și nașterea orașelor mari, tocmai ca în Apus, se observă și în muzica românească cultivarea muzicii artistice, ca un al doilea factor în muzica românească.

Ca o lavină se apropie muzica apusului, cucerind tot mai mult teren, îmbrățișând mai departe tot ce întâlnește. Cu timpul și muzica poporană română se va însoți la ea. Un exemplu pentru puterea de absorbire a muzicii apusene, este chiar muzica țărănească maghiară, care eră mult mai ritmică, mai variată și în melodie mult mai împodobită, iar în noul ei stil, prin simplitate, tact și armonie ea se aseamănă din ce în ce mai mult cu muzica apusului. Tot așa schimbarea prin care au trecut cântecele germane, ne dovedește foarte clar prefacerea istoriei muzicale.

Cel dintâi muzicant român, care a legat muzica românească cu muzica apusului, a fost George Enescu. Puterea sa genială exprimă o viață nouă. Ca compozitor și artist G. Enescu este o realizare pentru țara sa. Muzica modernă română fără el nici nu se poate închipui. El este în contact direct cu talentele tinere muzicale a țării sale. Nu cere imitarea artei sale, ci primește tot în ce este pulsiunea unei vieți artistice, tot ce exprimă personalitatea unui compozitor, deosebindu-se ori cât de mult de muzica lui proprie.

Aceasta o dovedesc diferitele compoziții ale lui C. Cuclin, I. Nona-Otescu, Stan Golestan, Mihail Iora, Alfred Alexandescu, G. Enacovici și Filip Lazăr.

Muzicanții moderni primesc în general o grea moștenire. Muzica prezentului stă în centrul unei crize, fiind greu de a aprecia valoarea ei. Succesele muzicanților moderni sunt numai în aparență, ei nu crează nimic statornic. Motivul general este, că condițiile moderne se prea depărtează de simțul tonal al poporului

— și fiecare popor are un simț particular. Teoretica fiind foarte complicată în formarea ei, urechea n' o poate urmări. Construcția simplă din muzica veche a pierdut puterea de încordare, iar în locul ei a intrat un haos, dându-i muzicii o adevărată zăpăceală de Babilon. Puterea lăuntrică însă s'a prăbușit, devenind compunerea extraordinar de grea, deoarece compozitorul modern trebuie să cunoască întâi limba în care vrea să compună.

Prin influența lui G. Enescu muzica românească nu este tocmai radicală. Muzica națională română caută a se amesteca, într'un fel suportabil, cu muzica internațională. Aceasta este desfășurare sănătoasă ce duce la îndeplinirea misiunii muzicii românești. *A exprimă frumsețea și farmecul muzicii românești cu mijloace de exprimare ale Europei moderne.*

Compozitorii români în ediția Universală. Pentru aprecierea muzicii române e o piedecă extraordinar de mare, faptul că operele românești au fost puse în diferite și puțin cunoscute ediții. Deabea în timpul din urmă au apărut compoziții de Mihail Iora, Filip Lazăr și Marcel Mihalovici în »Ediția Universală din Viena.«

Mihail Iora este unul dintre cei mai talentați. El n'a făcut școala meșterilor moderni și totuși predilecțiunea sa pentru Max Reger îl arată ca pe un muzicant absolut modern. Regerian este în muzica sa schimbul liber a tactului, neegalitatea ritmelor, o proză muzicală expresivă cu o putere de încordare precis fixată ce nu trece niciodată marginile ei. Puterea lui extraordinară stă în fantezia sa bogată și în siguranța gustului. Într'o colecție de bucăți mai mici »Loujoux pour Madame« îl cunoaștem ca meșterul unei arte delicate și fine, care e foarte îndemânat și cu mijloace pianistice. Cea mai reușită este ultima bucată din această colecție: »Viforul în paharul de apă.« Plin de efect este și: »Un marș evreesc,« ce este o mare caricatură și totodată o mărime caricaturală.

Filip Lazăr este un muzicant proaspăt cu o sensibilitate vie și mare simț pentru efecte tonale. În deosebi două compoziții ale lui, merită recunoștință, fiind ușoare și pline de spirit: »Pe malurile Bistriței« și »Carul cu boi« sunt fără îndoială idei norocoase pentru un artist talentat. Pe cât se poate în marginile muzicii moderne el preferă motive naționale și fragmente de motive. În general el se distinge printr'un talent natural.

Filip Lazăr este cel mai natural iar Marcel Mihalovici este poate sufletește cel mai abstract. Ritmul tactului său este absolut

liber, linia conducătoare nu ține seama de nimic și ignorează tot ceiace numim o înțelegere ușoară. Ceva mai prietenoase sunt: »Pices Impromitus« cari cu mijloace mai obicinuite au și un efect mai obicinuit.

Pe lângă caracterul diferit acești compozitori au și ceva comun, ce cu timpul poate deveni un element de formare în muzica românească.

Tradus de: ELISA BEISSER

în v. Deva.

SĂ INFIINȚĂM „BANCA INVĂȚĂTORILOR!“

Ideia inființării unei bănci a învățătorilor în jud. Huned. ridicată de unul din colegi în numerele trecute, apare din zi în zi ca ceva ce trebuie îndeplinit. Vremurile din ce în ce mai grele, ce se abat asupra noastră, ne fac să ne gândim mai serios la existența noastră de toate zilele. Conducătorii noștri, ignorează cu totul tagma dascălească și interesele școlii. Sub pretextul crizei generale, numai înv. beau paharul jertfelor până la fund.

Răul a fost simțit mai întins în alte județe, unde s'au inființat asemenea instituțiuni, dând rezultatele dorite cu prisosință.

Să ne ridicăm cu toții și să ne apărăm cu ultima energie, prestigiul, câștigat cu atâtea jertfe în ciuda tuturor acelor cari vor să vadă amurgul dascălimei și a școlii primare. Vremurile cu adevărat grele, nu trebuie să ne găsească cu brațele încrucișate! Umilințele ce ni-se pregătesc, să căutăm a le înlătură prin »noi însine!«

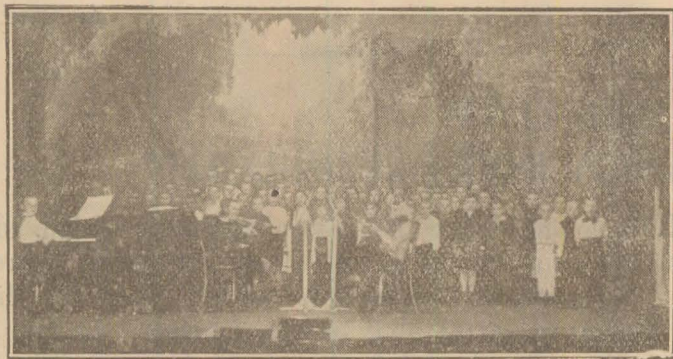
Inființarea unui asemenea institut de credit, pe seama dascălilor din județ, ar scuti pe cei siliți de vitregia vremurilor, de umilințele cămătarilor. Manifestându-ne sentimentele de solidaritate, în fața răului ce voește să ne răpună, construim în același timp o puternică cetățue de apărare și rezistență.

Cred că a sosit momentul ca dascălimea, desfundătoare de întelinite brazde culturale, să se îngrijească și de soarta ei materială.

I. I. MÂNDUC

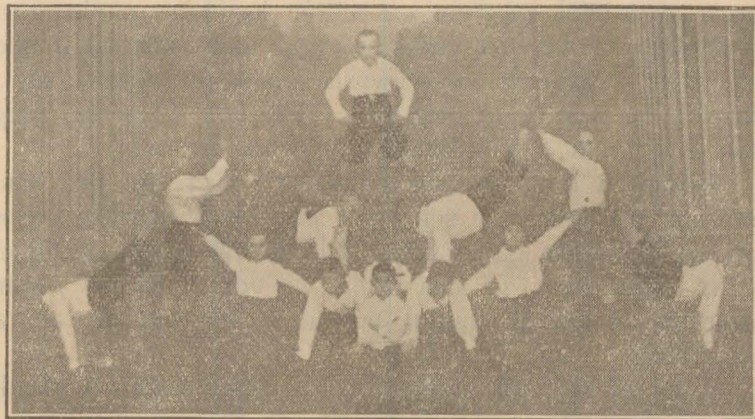
O SERBARE ȘCOLARĂ ORIGINALĂ

Elevii școlii primare No. 1 din Petroșeni, școală condusă de dl P. Turcu, unul dintre veteranii învățătorilor din V. Jiului, au dat un festival dintre cele mai reconfortate și mai îmbucurătoare pentru numerosul public asistent compus din părinții elevilor și alți oameni prietini ai școlii.

Corul și orchestra.

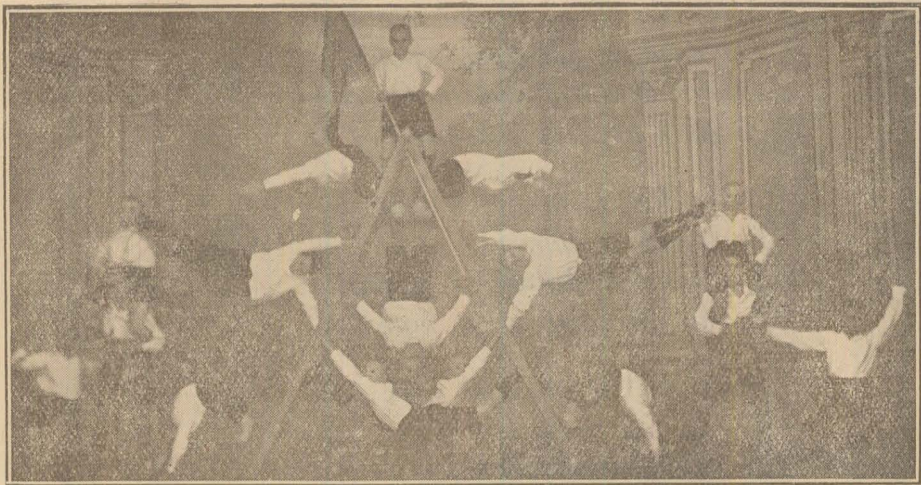
Originalitatea acestei serbări, atât de minunat reușite, a constatat în faptul că, majoritatea punctelor de program a fost muzică: cor, orchestră, solo de pian, duete etc. gimnastică ritmată, piramizi executate în fața publicului, tablouri vivante feerice ș. a. și a fost conceput și dus la bun

Piramizi.

sfârșit de către dl Vasile Lucaciu fost revizor, în colaborare cu dl A. Bac, d-nele: Ittu și Mărgineanu dând deasemenea un concurs prețios.

Corurile au fost conduse de către elevii: Mircea Boeriu și Barbu Popescu, la pian Cato și Ticu Lucaciu, toți storcând admirația publicului prin siguranța de sine și prezența de spirit de cari au dat dovadă.

Piramiz!

Astfel de serbări școlare înalță prestigiul școalelor, al învățătorilor și fortifică încrederea de sine în elevi.

ASISTENT

— *Cu întârziere.* Cu numărul de pe Ian. apărem cu întârziere din pricina lipsei de fonduri pentru tipar. Până acum nu am primit abonamente decât 50 lei dela colegii arătați la poșta adm. cărora le aducem mulțumiri. Deducem de aci, că ceilalți nu și-au încasat încă lefurile pe luna Oct. a. tr.

Doream să apărem cât se poate mai regulat, numai forța majoră ne face să întârziem și ne doare inima când vedem câte interese de ale colegilor sufer și din această pricină! Sunt ordine cari vin și la noi târziu, chiar f. târziu și sângerăm de durere că nu le putem satisface la timp.

MI-E DOR

Mi-e dor de câmp, de iarbă verde,
De ghiocei și viorele,
De ciripit de păsărele,
De dulcele amurg cu vis' eterne!...

Mi-e dor de-a cucului cântare,
De mieușei plăpânzi, sglobii,
De-un mândru răsărit de soare
Și sbor înalt de ciocârlii!...

Mi-e dor de nopți cu lună,
De serile cu liliaci,
De mândra **doină** ce răsună
În sat, în câmp și pe poteci.

Mi-e dor de dorurile mele,
De toate-a mele doruri...
În lumea miilor de stele
Înmormântează lor ecouri...

Mi-e dor de tot ce n'am uitat!...
Rând, una după una,
Când liniștea-i deplină 'n sat —
Și blând surâde luna.

EMILIA IVAȘCOIU
învățătoare PRICAZ.

— **Articolul** „Psihologia configurației” dela pag. 11 a acestui număr este rezumatul lucrării cu acelaș nume al d-ilor L. Rusu, L. Bologa, N. Mărgineanu, Al. Roșca și D. Todoranu apărută la Cluj în 1929. În loc de Koffea se va citi Koffka. Scăpări din vedere ale tiparului, pentru cari facem cuvenita înd. eptare.

CARTI, RECENZII

R. DOTTRENS

Probleme de inspectie și Educație nouă

(Edit. Delachaus et Niestle, Paris 26 rue St. Dominion)

În introducerea istorică care precede volumul său Dottrens trasează linia de evoluție a »controlului« învățământului pentru a ajunge la faza actuală. Caracterul principal al acestei desfășurări este tendința de a laiciza școala, dar mai este și un alt lucru esențial: crearea unui corp de inspectori sau controlori tehnic pregătiți, chiar și în țările care au conservat un regim al comisiilor școlare, prin vizitarea școlii din partea notabilităților din comună. Funcțiunea acestei instituțiuni s'a disociat întrucâtva și astfel putem distinge controlul extern: funcțiune de supraveghere și controlul intern: funcțiune de inspectare. (În afară de cele două tentințe s'au accentuat în legile recente care reglementează instrucția publică în statele democratice: 1. aceea care acordă familiilor și institutorilor o parte din responsabilitate în direcționarea școlii; 2. modificarea funcțiunii inspectorului în aceea de consilier; nu îndreptată numai spre a împiedeca infrațiunile contra legii și regulamentului, dar îndreptată spre educarea învățătorilor. Întâia are ca efect suprimarea organelor locale de supraveghere, emanațiune în cea mai mare parte a autorităților politice și eclesiastice, și de a-i înlocui cu adevărate organe de control social reprezentând familia și educatorii. A doua revoluționează, ea a avut și are drept consecință accentuarea caracterului tehnic și pedagogic al inspectiei. Condorcet și Stapfert au fost întâii cari au dat inspectorilor această misiune specială, anume: să promoveze progresul educațiunii publice, să adapteze mereu și tot mai bine școala și învățământul necesităților și condițiilor vieții sociale. Această preocupare reese clar din formele cele mai recente de organizație școlară: Germania, Austria, Italia, Geneva. Deci, dublu control asupra școlii: tehnic și social. Pentru a stabili natura acestora e necesar să considerăm scopul și mijloacele cari se recomandă pentru educație și cari pt. Dottrens sunt aceleași pe care se bazează școala activă a lui Ferriere și a altor inovatori.

Să luăm totuși în considerare reformele cari autorului îi par necesare cu privire la atribuțiile inspectorului. În primul rând, diminuarea numărului claselor de supraveghiat, care aproape la toate națiunile trece de sută, ceea ce denotă imposibilitatea de a urmări de aproape opera învățătorilor, de a introduce metode noi și de a supraveghea aplicarea și randamentului. O situație mai bună s'a ajuns în Belgia, unde în urma autonomiei comunale, directorii de școală sunt în realitate adevărații inspectori ale acestora: în Italia unde crearea directorilor didactici arată tendința deschisă spre o activitate pedagogică specializată; la Geneva, unde după suprimarea inspectorilor din învățământul primar, controlul este exercitat de către 12 directori și directoare de școală dintre cari fiecareia i-s'au încredințat 40 sau 50 de clase. Limită, care după părerea autorului, nu ar trebui trecută. Numai în acest caz inspectorul va fi în situația de a fi în relațiuni continue cu învățătorii, de a avea conștiința aprofundată a mediului, în care l crează și de a satisface diverselor trebuințe, pe care le va fi constatat. Deci e reclamat încă și de obligații noi impuse școlii de operele din jurul școlii care se estind tot mai mult și cari nu pot fi încredințate institutorilor decât în detrimentul lucrului lor. Din ancheta lui Rosels rezultă, în afară de aceasta, deficultatea unei clare distincțiuni între funcțiunile tehnică și administrativă a inspecțiunei, care nu pot să fie separate. Singura divisiune posibilă a lucrului ar trebui să se facă între inspector și secretarul său, fără ca pentru aceasta cel dintâi să înceteze cu totul de a vedea și dirigea totul. Ceea ce trebuie avut în grije este ca administrația să rămână mereu un mijloc și să se reducă numai la strictul necesar. Concentrarea funcționarilor de direcționare și de control în mâinile unei persoane cu pregătire tehnică e a doua reformă necesară. Ea nu se poate împacă cu păstrarea comisiunilor școlare locale, căroro bunele intențiuni nu pot ținea loc cunoștințelor tehnice, cari le lipsesc. Această reformă ar rezolvi și problema direcțiunilor școlare, care pentru a fi dată unui învățător cum e în Franța și în alte țări favorizează autoritarismul acestora și reacțiunea consecventă a acestuia a condus ca în Germania la suprimarea directorilor și la soluția consiliilor învățătoresți.

Pentru Dottrens instaurarea direcțiunilor colegiale ar fi să le vină vremea peste mult, pentru faptul că epoca noastră sub multe raporturi se poate considera că un stadiu de tranzițiune, în care indivizii și grupurile sunt destul de liberi pentru a refuza să se lase conduși, și nu e deajuns numai să știi să organizezi sănătos viața socială. E un scop către care trebuie să tindem, fiindcă această organizație corespunde evoluției sociale generale. Consiliile de învățători reprezintă în educație stadiul de o solidaritate internațională a educatorilor. Trebuie pregătiți să o voiască și să o exercite. Raporturile dintre consiliile învățătoresți și inspectori vor trebui să tindă a fi de aceeași natură ca acele ce leagă parlamentele de un consiliu executiv: colaborare efectivă bazată pe separațiune de puteri. E exact ceea ce există la Hamburg. În educație nu se poate avea o ierarhie în sensul unei puternice discipline a cărei necesitate prin natura însăși a funcțiunilor nu se simțește și nu se poate concepe. Nu sunt raporturi de curată supunere și de pură comandă, ci de prerogative diferite asupra planurilor de acțiune concentrice.

După părerea autorului, numai la Hamburg se poate vedea forma cea mai evoluată de control social care nu e supraveghere ci cooperare; dar acest progres nu se poate realiza de azi pe mâine orișunde fiindcă e strâns legat de dezvoltarea educației noi. E necesară grăbirea organizării raționale a învățământului, în care se vor potrivi reformele studiate. Acum, Wiloys și Wanscem au fost cei dintâi cari au încercat aplicarea teoriilor lui Taylor și Fayol asupra organizației științifice a lucrului, limitându-se la școlile particulare, în timp ce autorul subliniază că trebuie, neapărat, să se îmbunătățească, sub orice formă, învățământul și să se dea cea mai mare importanță Fayolismului în raport cu problema particulară, pe care el o tratează în acest volum. Inspecția, care se prezintă în general, forma tradițională și conservatoare a controlului asupra școlii; în timp ce în ea sunt două activități bine distincte: supravegherea de o parte, și de altă parte acțiunea constructivă care e esențialul; de aceea observă că nici titlul de inspector nu se potrivește acestei concepții și preferă pe acela de consilier școlar. Acesta în educația nouă este

animatorul cu profundă voință de a îmbogăți experiențele colaboratorilor lui și agentul de coordonare care veghează la dezvoltarea influenței tuturor celor ce lucrează cu copilul. Pentru stat este supraveghetorul tehnic însărcinat de a măsura randamentul lucrului școlar și pus, să evite înfracțiunile la legi. Față de învățator este un ghid, un susținător, un protector și în fine într'un chip oarecare este și reprezentantul familiilor, cari îl aleg bucurios arbitru. Ca superior ierarhic al învățătorilor și reprezentant al familiilor trebuie să fie independent, trebuie să devină un magistru al educației. Nu-și poate îndeplini funcțiunea socială decât dacă statul său este bine definit: independență, responsabilitate, competență. Autorul desvoaltă amplu aceste concepțiuni, apoi trece la tratarea chestiunilor particulare privind numele, funcțiunea, pregătirea și face un examen foarte minuțios nu numai asupra chipului de a constata randamentul școlar, dar și acela al inspecției însăși. Nu se limitează numai să controleze efectele imediate ale educației, ci pe calea ce el o trasează, vede posibilitatea constatării exacte a influenței ei asupra societății; îndeplinit acest lucru foarte greu dar a cărui realizare ar permite cea mai mare siguranță de acțiune în aplicarea oricărei reforme. El nu vorbește numai ca un simplu teoretician dar să simțește oă argumentul primează și este pentru el o problemă vitală, sortit de a fi trăit în școală și pentru școală. Deaceea opera lui e de o foarte mare valoare nu numai pentru noul punct de vedere din care pornește dar și fiindcă e fondată pe experiență.

V. CESARINI

(traducere din revista *L'educazione Nazionale*, Roma.)

— *Simple întrebări!* Ce țară din lume mai are dascălii neplătiți de 4 și 5 luni?

Cum se face că țări cari de mult se dau drept falite sau pe pragul falimentului au totuși școlile luxoase, iar dascălii și alți funcționari plătiți la zi?

De ce întârzierea de 10 zile a plății lefurilor funcționărești, în Germania a fost considerată drept un scandal european?

DIN PUBLICAȚIILE NOASTRE

— *Școala și Viața* a apărut într'un impunător volum de aproape 200 pagini. Inafară de cuprinzătoarele dări de seamă asupra congresului din toamnă, de luminoasele și energicele discursuri rostite de dl D. V. Țoni în parlamentul țării mai găsim articole generale semnate de V. Ghidionescu, I. Simionescu, G. Stoian, Ap. Culea, Al. David, A. P. Nicu ș. a. Cronica bogată, dări de seamă, informațiuni etc.

— *Satul și școala* No. 4—5 Dec.—Ian. aduce minunatele »pagini autobiografice« ale marelui ped. ital. G. Lombardo=Radice și »Copilașul« lui Giovanni Pascoli, articole de B. Duică, prof. univ. Gh. D. Mugur, G. Roiban, Z. Boerescu, Ion Checea. Atragem atenția colegilor în special asupra lecțiilor practice ale dnei Ana C. Iencica și asupra *Paginei administrației școlare* scrisă de dl C. Iencică, cari sunt de un mare și real folos învățătorilor.

— *Cultura poporului* bogată ca întotdeauna, având în frunte un articol pe cât de impunător în idei pe atât de plin de suflet, al directorului ei, dl Teodor Iacobescu, împodobită de chenare artistice și clișee frumoase este cea mai bună revistă pedagogică și culturală din Basarabia.

— *Școala și fam. de mâine* apare și în acest an în acelaș format modest (ca să îngăduie modestul abon. de 60 lei anual) dar neprețuită prin scurtele și numeroasele articole prin care dă mereu ceva nou și militează cu toată istețimea și abilitatea pentru propagarea noilor metode în învățământ și educație. Revista »Școala și fam. de mâine« mai este și organul de propagandă al secției *Ligii pentru noua educație* din țara noastră, pe care o servește admirabil.

— *Lumina* rev. înv. din Râmnicul Sărat apare cu un bogat conținut publicând clișeele și portretele morale ale colegilor lor sărbătoriți cu prilejul ieșirii la pensie. Este un frumos obicei!

— *Școala vremii* — Arad, publică studii semnate de dnii Cădariu, Mariș și îndrumări că privire la funcționarea cercurilor culturale de dl I. Nistor rev. școlar.

— *Mândria și conștiința învățătorilor* din fiecare județ susține câte o revistă dascălească. Toate împreună sunt manifestarea demnă a conștiinții de solidaritate a înv. din întreagă țara.

CRONICA MĂRUNTĂ

— *Al 6-lea congres al „Ligii pentru educația Nouă”* se va ține la Nissa dela 29 Iulie, până la 12 Aug. 1932. Tema generală: *Educația în raporturile ei cu evoluția socială*. Președ.: P. Langevin, dela Collège de France, v. președ.: C. H. Becker, Prusia, H. P. Nunn, Londra. Tema generală împărțită în 2 probleme:

1. Cum ar putea corespunde educația trebuințelor pe care le impune rapiditatea transformărilor sociale.

2. Cu ce poate contribui educația la procesul social.

În secțiuni se discută:

a) Educația și factorul social. — Cultura generală și orientarea profesională;

b) Problemele educative 1) ale școalelor rurale. 2) ale școalelor urb. 3. ale învăț. sup. universitar;

c) Evoluția socială a femeii și consecințele ei în câmpul educației;

d) Educația și fam. 1. Sociologia și psihologia; 2. Părinți și învățători. Educația părinților; 3. Grădina de copii;

e) Educația recreativă: 1. Educația adulților; 2. Mișcări tinerești.

f) Pregătirea învățătorilor.

g) Cooperație internațională, apropierea raselor bilinguismul.

— *Comunicări*. Progresele nouilor metode educative în diversele țări. — Se vor organiza excursiuni și vizite colective de școli. Taxa de participare 50 fr. francezi.

— *Avansările învățătorilor păpate*. Cu durere aducem la cunoștința colegilor că în urma legii promulgată în Monit. Of. sub No. 41250 din Dec. 1931 învățătorii avansați la gr. I., definitivai în cursul anului 1931 sau cari aveau gradații de primit la 1 Ian. 1932, nimic din toate aceste nu se vor plăti în cursul acestui an și probabil că nici la anul fiindcă legea zice: »se va plăti numai atunci când aceste sume vor putea fi luate în buget.« Este una dintre acele nedreptăți oribile, asupra căreia nici nu mai insistăm.

— *Posturi vacante*. Monit. Of. No. 26 din 31 Ian. anul curent publică următoarele posturi vacante în jud. Hunedoara: Ardeu I b., Aninoasa I f., XI b., XII f., XIV f. Balșa II f.

Bretelin I b. Bărăști-Hațeg I b. Bănița No. 1. I b. Brădățel I b. Balomir I f. Băcăinți I b. Băcăia I b. Baia lui Craiu I b. Barul Mare I b. Bucova III b. Bulzești de sus II f. Bulzești de jos I b. Băcia I b. Bârsău II f. Buruene I b. Brad III f. Blăjeni-Plaiu I b. Bretea Mureșană II f. Buceș II f. Cozia I b. Căstău I b. Cârnești I b. Cerna Cincis I b. Câmpul lui Neag I b. Certejul inf. I b. Certejul sup. I b. Căbești I b. Cosești I b. Câmpuri I b. Cărmăzănești I b. Ceriu-băcăinți I b. Cerbăl I b. Cernișoara-Floresa I b. Coroești Pui I b. Dumbrăvița I b. După piatră sat I b. După piatră Grohoțele I b. Dănulești I b. Fiseșbăgara I b. Furcșoara I b. Fintoag I b. Grohot I b. Glotghilești I b. Ghelar IV f. Homorod-Joseni I b. Homorod suseni I b. Holdea I b. Josani I b. Ilia II f. Lingina I b. Lunca-cernii de sus I b. Lupeni No. 2. X f. și XI b. Lupeni No. 3. IV f., V b. Mihăești I b. Mugești-Cugir I b. Mermezeu=Deal I b. Mada I b. Meria I b. Nandru I b. Nădăștia inf. I b. Negoiu I b. Ohaba Stancești I b. Prihodiște I b. Peșterea I b. Pischinți I b. Ponor II f. Petrila No. 3. II f. Ribicioara de sus I b. Rapoștel I b. Runcul m. I b. Rușor I b. Steia I b. Șoimuș II f. Săliștioara I b. Stănița de sus I b. Săcămaș I b. Șibot III b. și IV f. Sohodol I b. Socet I b. Târnava-Ilia I. b. Târnava de Criș II f. Toplița I b. Vișca I b. Vălișoara I b. Valea-Iepii I b. Voia I b. Vinerea V b., VI f. Vadul Dobrii I b. Vulcan No. 1. și 2. XII f., X'II b. Vulcan No. 5. II f. Zdraști I b. *Școli de copii mici rur.* Perșan I f. Băcia I f. Petrila No. 2. I f. *urbane*: Deva-Centru II f. Petroșeni No. 1. I f.

Cereri de transf. însoțite de acte prin cari se face dovada dreptului de a fi preferați în ordinea indicată de art. 126 din lege și 237 din regulament se vor înainta serviciilor locale de învățământ, prin subvizoratele școlare, până la 1 Aprilie 1932.

red.

— „Cooperatiya în școala primară“ este titlul celei mai noi lucrări tradusă și tipărită de către dl insp. P. R. Petrescu și soții după B. Profit. Tipogr. „Oastea Domnului” Sibiu, 40 lei. Recenzia acestei lucrări vom da-o în numărul 17 al revistei noastre.

— Ce-i cu gradațiile și avansările? După informațiunile mai recente, nu se vor plăti în 1932 gradațiile m. c. did., împlinite la 1 Ian. și nici ale definitivărilor recunoscute în cursul anului 1931.

On. Min. a dat ordin serviciilor locale că cei astfel loviți nu au dreptul să acționeze ministerul în judecată.

Ce nedreptate mai orbitoare decât aceasta se putea săvârși?

— *Decorațiile Ord. Reg. Ferdinand* publicate de noi în No. trecut al rev. sunt cuprinse în Monit. Of. 293 din 15 Dec. 1931. Dintre colegii din acest județ decorați cu aceeaș distincție înaltă s'a omis numele d=ului *Izidor Tătălescu*, sublocot rez., cerem scuze pentru acest lapsus! Ulterior au mai fost decorați cu aceeași medalie colegii: *Gh. Ittu, Al. Grădinar și Gliga Fl.*

— *Răspuns.* O mulțime de colegi interesați ne-au adresat scrisori interesându-se de exam. gr. II.

Nu le putem răspunde decât ceea ce am aflat și noi din gazete că acest examen s'ar fi amânat din nou pe 1 Aprilie 1932.

— *Necuviințe.* Intr'un număr recent al revistei »Ideia« care apare în București sub conducerea unui comitet și care — se pare — face mai mult servicii personale pentru plasarea manualelor unor colegi, se aduc unele învinuiri dlui D. V. Ţoni preș. Asoc. Inv.

Aceste învinuiri, credem că sunt puse la cale, numai spre a se întuneca aureola în care s'a îmbrăcat neobositul luptător al revendicărilor dascălești, în urma retragerii din parlament a proiectului de lege prin care se urmărea »trecerea șc. prim. pe seama comunelor.«

Nu suntem de părere să fie toți de acord cu cele ce face președintele asociației noastre, ba chiar nici nu strică, din când în când nițică opoziție, dar de aici la atacurile grosolane pe cari le-am cetit cu atâta scârbă și regret în gazeta susamintită, care în trecut se bucură și de o reputație oarecare — este un salt prea mare și ne mirăm că dl Ghiță poate să patroneze astfel de înveninări prin gazeta d=sale.

— *A apărut No. 3-4 an. V. din revista „CATEDRA”* special pentru serbări școlare și cercuri culturale cu următorul cuprins: TEATRU ȘCOLAR: Visul împlinit, Ivan Turbincă, Greerele și furnica. — POEZII: 24 Ianuarie, Urare Regelui Carol II. Dorul mamei, Dulce limbă românească, Ciulei la Londra, Scrisoarea unei mame, ș. a. — Abon. 100 lei. Galați Str. Cuza V. No. 45.

OFICIALE

(Ordinele de mai jos sunt adresate tuturor dir. școlilor de stat din județ)

No. 100. — *Comitetul Școlar județean al jud. Hunedoara, Deva.* — ORDIN CIRCULAR, Către toate Comitetele școl. rurale, de pe lângă școalele primare și grădinile de copii, de stat, din jud. Hunedoara.

Comitetele școl. r. în baza art. 83 din reg. pentru aplicarea d. lege, privitor la org. Comitetelor școl., sunt stăruitor rugate, ca până la 1 Aprilie 1932, cel mai târziu, să achite subvenția cuvenită Comitetului Școlar județean, atât pe anii trecuți, cât și pe anul curent integral, ori numai parțial, vărsându-o la perceptora=tele de Circumscripție sau la Adm. Finan. Deva, în favorul nostru.

Subvenția restantă, dacă n'ar fi avut acoperire în bugetul anului trecut, să se treacă, drept creanță neachitată, în bugetul ex. 1932. Întrucât cele mai multe comitete școlare, din cauza crizei financiare, n'au putut încassa toată suma bugetată și subvenția noastră se va reduce la proporția încasărilor, de fapt, realizate. Despre aceasta se va convinge personal și dl revizor școlar, cu ocazia inspecțiilor școlare, ce va face în viitor, controlând și gestiunea materială a Com. școl.

Cerem insistent respectarea dispozițiilor cuprinse în art. susmenționat, pentrucă, de prezent, n'avem alte resurse de venit și nu mai putem suportă cheltuelile împreunate cu întreținerea biroului.

Față de cei ce nu vor satisface acestui ordin circular până la termenul sus indicat, vom fi siliți să aplicăm ultima măsură: bugetele pe ex. anului în curs se vor aprobă, însă nu se vor elibera, până nu se va achită subvenția noastră cel puțin în parte.

Comitetele școlare rurale, cari nu vor putea încassa cotă cuvenită școlii, sunt rugate, să raporteze cazul d-lui prefect, pentru a luă măsuri.

Președinte: *Dr. Bratu.*

p. Secretar: *A. Grecu.*

No. 67/932. — Conf. ord. On. Insp. șc. No. 51643/931, toți învățătorii cari n'au statele verificate din 1930, încoace, sunt invitați a complectă 3 ex. state personale, pe care le vor înaintă de urgență Subrev. șc., spre a fi verificate.

No. 7529/931. — Vă atragem atențiunea asupra: »Metode pentru studiul individualității« și »Regionalismul educativ« lucrări ale dlui I. C. Petrescu, se pot procură dela Editura Institutului Pedagogic Român, București.

No. 7423/931. — On. Min: Instr. cu ord. No. 199.705/931, comunică: O comisiune compusă din dnii: M. Sadoveanu, I. Simionescu și Is. Sadoveanu, au alcătuit o carte de citire, servind legătura între absolvenții școalelor primare și elevii gimnaziilor.

Ministerul a aprobat această carte și vă roagă să fie recomandată școlilor din județ.

No. 7551/931. — Comunicăm ord. Insp. șc. Cluj, No. 51175/931, spre știre și conformare: Motivați de art. 98 din L. Inv. part. nu se vor mai cere examene particulare de curs primar, decât pentru sesiunea Iunie a fiecărui an școlar și în caz de forță majoră, pentru sesiunea Septemvrie.

No. 5897/931. — Vi s'a cerut cu ord. No. 5897/931, să înaintați de urgență acestui revizorat formularul A. complectat.

Ord. s'a publicat în revista »Plaiuri Hun.« No. 12. Cine nu l-a înaintat până în prezent, este invitat că în termen de 2 zile să înainteze altfel va fi pedepsit cu reținerea salariului pe 1 lună.

No. 7561/931. — Vă comunicăm în copie ord. No. 50961/931 a Casei Școalelor cu următoarea îndrumare: Să fixeze ca centre pentru colecționarea obiectelor cerute următoarele școale: Orăștie, Hunedoara, Hațeg, Brad și Dobra. Directorii acestor școale vor aduna din comunele mai apropiate diferite obiecte aflătoare în aceea regiune și vor proceda conf. ord. după cum urmează:

În vederea măsurilor ce urmează a se lua pentru dezvoltarea și intensificarea activității de culturalizare a maselor poporului având nevoie de materiale, care să evidențieze natura și caracteristica satului românesc, specificul lui sub toate raporturile, cât și puterile lui de viață, de afirmare și de producție, avem onoarea a vă ruga să ne veniți în ajutor prin mijloacele de care dispuneți, procurându-ne asemenea material. Pentru aceasta Vă rugăm, ca în limita posibilității, să strângeți din 4—5 centre dacă e cu putință din regiuni diferite ale județului Dvs. unde diferitele ramuri de industrie casnice sunt îndătinate, și să trimiteți Casei Școalelor câte o colecție de mostre de tot felul de țesături de in, de cânepă, de borangic, de lână pe care sătenții le execută în răsboaiele lor primitive de lemn, cât și mostre de lână, cânepă, de in, de borangic tors în diferite grosimi și calități. Mostrele să nu fie mai mari de 15—20 cm. și să poarte o etichetă cu numele sătenții, a satului, date: iar colecția întreagă: numele învățătorului sau persoanei care a colecționat. Detalii cât de ample cu pri-

vire la văpsitul în culori vegetale cât și la diferite proceduri îndătinate, la tehnica țesutului și prepararea materialului textil vor fi cu deosebire prețuite. Având în vedere importanța procurării acestui material cât și nevoia că datele să fie cât mai exacte și conștiincios strânse, Vă rugăm să dați o cât mai mare atenție și bunăvoință în îndeplinirea cererii ce vă facem.

374/932. — Casa Școalelor, ca ord. No. 1948/932 ne face cunoscut că nedispunând de sumele necesare pentru transportul coletelor cu material did. și bibl. școlare, pentru anul 1932, acest material și bibl. să va da numai școalelor, cari vor trimite cu delegație în regulă pe cineva din localitate, care merge cu alte treburi la București.

Oficiul Național al Coop. Române, Str. Tache Ionescu 7.

Domnule Președinte, — Referindu-ne la circularile noastre anterioare privitor la *Expoziția copilului*, care va avea loc între 1—31 Mai 1932, avem onoarea a vă ruga să binevoiți a ne trimite din vreme situațiile și scriptele cerute precum și obiectele confecționate de cooperativa școlară a dvoastră.

Cu acest prilej vă amintim:

1. Obiectele lucrate de băieți și fete să fie practice ca să se poată ușor comercializa;

2. Obiectele să aibă un caracter regional și artistic;

În special în această categorie să între obiecte ce reprezintă cât mai mult mentalitatea și viața specifică a populației țării noastre și să fie simple ca să nu întrecă puterea de execuție a școlarilor.

3. Între obiecte să fie: fluere, donițe, costume, furci, linguri, etc., în lemn încrustate cu cuțitul sau arse cu fierul (nu vopsite sau pirogravate și nici lucrări de traforaj) — apoi miniatură de roțițe (sau eventual chiar una sau două în mărime naturală, machete de fântâni, case de țară (pe cât posibil sau o scară uniformă de exemplu 1/10) porți de ogradă și unelte de uz privat, caracteristice regiunii și cari ni-se pot comercializa, — ouă încondeiate, mobile și împletituri de răchită, papură, rogojini etc. cărți legate, leagăne și mobilier dela țară, păpuși din diferite regiuni de 50 cm. înălțime, îmbrăcate în costumul regiunii. (Se pot face și scene mai complete, de pildă interiorul unei case de țară cu mobilierul și personalul).

Afară de aceste obiecte, cari vor putea veni din diferite re-

giuni ale țării. se pot face și o serie de obiecte cu caracter special (un dulap pentru camera copilului un coș pentru ținut copilul etc.)

Trimiterea obiectelor la Oficiul Național al Coorporației să se facă cu îngrijire și să fie bine pachetate.

Dir. General,

Subdir. General,

No. 517/932. Onor. Minister cu ord. No. 9745/932, a dispus ca examenul de înaintare de grad. II: ce trebuia să se țină la 1 Februarie 1932, să se amâne pentru 1 Aprilie 1932.

No. 676/932. — Onor. Minister cu ord. No. 20.042/932, dispune următoarele: Toți învățătorii cari doresc să fie transferați își vor înainta cererile subrevizoratului școlar de unde cere transferarea până la 1 Aprilie.

Cererea să fie scrisă pe coală întreagă, timbrată în regulă, la cerere să anexeze un tablou completat cu datele necesare, acest tablou model să află la acest subrevizorat, apoi o dovadă sau alte acte justificative, prin cari să adevărte motivul indicat în cerere pentru a putea fi transferat la postul cerut.

Cererile sosite cari nu vor avea anexele arătate, nu vor fi luate în considerare.

Subrev. școl. *Ioan St. Dogaru,* Șef de cancelarie *Câmpean.*

DELA ADMINISTRAȚIE.

Scrierea adreselor și expedierea revistei este controlată de cei ce stau la conducerea acestei reviste. Și așa nu rămâne nici un coleg căruia să nu i-se trimită revista Pentru neprimirea revistei la timp am primit dela ore-o 2—3 colegi reclamații, acestora li s'au trimis revista din nou. Pe viitor îi rugăm a reclama și la of. postal unde aparține, căci noi credem, că acolo se pierde revista. Pe domnii Colegi, cari în decursul anului își schimbă comuna, de asemenea îi rugăm a ne aviza și pe noi despre aceasta schimbare pentru a lua și noi notă despre schimbarea de adresă.

Comtetele școlare de mai jos au achitat revista, pentru cari li se aduce mulțumiri. Școala primară de stat băieți din Brad pe anii șc. 1930/31 și 1931/31; Școala primară de Stat din Bobâlna pe a. șc. 1930/31; Școala prim. ref. din Petroșeni pe an, șc. 1931/32; Școala prim. de Stat din Crișeni pe an. șc. 1931/32; Școala prim. de Stat de fete din Deva pe anul șc. 1931/32; Școala prim. de Stat din Petroșeni-Dâlja pe anul șc. 1931/32; Grădina de copii No 2. Petroșeni pe a. șc. 1930/31. Școala prim. de băieți Deva pe a. șc. 1930/31.

Administrația adevărește primirea abonamentelor dela Onii Colegi mai jos însemnați pe timpul dela 1 Sept. 1931 și până la 28 Februarie 1932, în suma de câte 50 lei de persoană.

Prin Dl Gheorghe Enăchescu Cugir am primit 1129 (Unamiscunestă douăzecișcineuă) lei dela următorii Colegi din Circumscripția de plată XI Cugir: Gh. Enăchescu, V. Imbăruș, b. Bakatos, Oct. Dubenschi, Esca Dumitru, Tr. Băpca, E. Constantinescu, E. Negulescu, C. Băpca, Tr. Pavel, El. Măgurean, A. Gancea, P. Zamora, b. Șalmerean, E. Flores, b. Codea, I. Văbița, Gh. Molodof, J. Olteanu, V. Bez, N. Andrișeiu, Gh. Blada, I. Dumitru.

Prin Dl Mihai Bogza, Aninoasa am primit 700 (șaptesute) lei dela următorii Colegi din comunele Aninoasa și Bărbăteni-Iacroni: Mihai Bogza, Aurelia Copil, C. Fekete, Andrei Marlon, M. Beghidgan, V. Ciobotariu, E. Reiner, E. Vasilonie, A. Pretopopescu, A. Hasti, I. Căgu, Creșu Cleopatra, Copoș Maria, M. Reiner

Prin Dl Vasile Greavu Hunedoara, Am primit 2520 (Douămiiincisute douăzeci) lei dela următorii Colegi din plasa Hunedoara: A. Constantinescu, I. Mareșan, Gh. Tarcea, E. Țintea, V. Nemet, V. Greavu, M. Naneși, M. Suciu, M. Țintea, E. Crișan, I. Valaicov, E. Muntean, C. Ghera, Dtru Stana, M. Albinesf, Gh. Sărb, N. Manta, V. Grecu, A. Dragota, N. Bucur, I. Brănsă, N. Solomon, A. Toma, E. Ghișeiu, C. Zamfir, Gh. Dobre, b. Blendea, D. Popescu, Gr. Tascou, Gh. Marinescu, I. Ciobanu, Nicolae Borcan, S. Borlea, I. Minulescu, A. Ghișoiu, V. Sămbătean, Stoian Ciocescu, I. Băciu, E. Ebergényi, Maria Licher, Gh. Enășescu, V. Sacaleanu, I. Radu, Zenovie Lager, Valeria Zăvrian, I. Popa, M. Marinescu, C. Bărean, O. Chișo, M. Alie, V. Popa.

Am primit câte 50 lei de persoană pe timpul dela 1 Sept. 1931 și până la 28 Febr. 1932 dela următorii Colegi: M. Vasilescu și Ecat. Herteg Petrila; Maria Curcean Bănița; Petru Mocan Aninoasa; Ctin Tunșean Bărbăteni de sus; I. Popeangă Dealul-Babel; I. Pătrășcolu Jiu-Coroiești; G. Pascha, R. Negrilă, I. Ciur, I. Desmeri, A. Schötz, E. Ignatz, Ir. Moldovan, M. Maier, A. Luch, I. Cârstea, I. Clora, L. Torday, A. Suluțiu, M. Opriș, V. Barabaș, M. Badea, Oct. Strla, Gh. Stamatol, Ana Suluțil, P. Todoran, Oct. Muntean, E. Alexandrescu, V. Niclu, Lupeni, I. Călin Parasoen, Gh. Iosip, Elena Marc, E. Károlyi, Șt. Maier, O. Munteacu, R. Leheni, Rozalla Leheni, P. Hossu Longhin, Fr. Hartvig, Fr. Hlinka, Sarudl Parascha, I. Both, Maria Pătrășcol, Barabaș I. I. Fekete, Deak Ernest, Vulcan, Vic. Cocean, Câmpu Jui Neag, E. Radu, Gheorghe Stancovean, Uricani, Elisav Trifan, Valeria Buda Lupeni, Ana Modoi, L. Karoly și A. Vâjdea Vulcan

Dlor Colegi, Gh Enăchescu, Mihai Bogza și Vasile Greavu și I. Muntean le-am eliberat câte o chitanță despre suma primită și cari chitanțe se expediasă la adresa Dlor în No 15—16. Dl M. Bogza o va primi personal.

Să roagă foși abonenții rev. „Plaiuri Hunedorene” cari nu fac parte din Corpul Didactice din jud. Hunedoara, a ne trimite de urgență abonamentul. Tiparul, hârtia și timbrele coastă parca iar credit nu mai avem.

Tot odată ne îndreptăm cererea și către Dni Colegi din județ pe cari îi știm, să deapropo de-o jumătate de an de când n'au primit salariul, să binevoiescă ea la prima primire de salar să-și achite abonamentul cel puțin pe o jumătate an.

Ne luptăm cu foși cu sărăcie dar oca sunt vremurile de azi iar noi puțin spunem, să din căși învățători are vestul județ al Hunedorei numai doi sunt cari ne-au refuzat primirea revistei.

Adresa destinatarului:
 D. Nicolae Bărbulescu, sublocotenent
 Com. Sibiel
 Jud. Hunedoara Sibiel P. Soliste

REVISTE PRIMITE – PENTRU SCHIMB:

1. Revista Școlii — Botoșani.
2. Gazeta inv. prahoveni — Ploiești.
3. Școala vremii — Arad.
4. Cultura poporului — Cetatea Albă.
5. Lămuriri școlare — Tg. P. Turcului-Tecuci.
6. Muscelul nostru — Mățău-Muscel.
7. Șc. și fam. de mâine — Buc. c. p. 316.
8. Foaia învățătorului — Brăila.
9. Căminul Școalei — Covurlui.
10. Inv. Farul — Vâlcea.
11. Revista Învățătorimii Gorjene — Tg. Jiu.
12. Catedra — Galați.
13. Cele trei Crișuri — Oradea.
14. Cetatea Albă.

TIPOGRAFIA „JIUL CULTURAL” S. A.

**INSTITUT DE ARTE GRAFICE,
 COMERȚ DE LIBRĂRIE, LEGĂTORIE DE CĂRȚI, INSTITUT DE LINIATURĂ.**

EXECUTĂ TOT FELUL DE IMPRIMATE CÂT ȘI BROȘURI. CU PREȚURILE CELE MAI CONVENABILE.

DEPOSIT DE IMPRIMATE ȘCOLARE, PENTRU PRIMĂRII ȘI ADVOCAȚI.

PETROȘENI, Str. Regele Ferdinand No. 59.